

ÉNEKEK ÉNEKE – református fordításban

Énekek. 1.1 Énekek éneke. Salamoné.

Énekek. 1.2 Csókoljon meg engem szája csókjaival!
Szerelmed jobb a bornál,

Énekek. 1.3 jó illata van olajodnak, neved, mint a kiöntött olaj; ezért szeretnek téged a leányok.

Énekek. 1.4 Vigyél engem magaddal, fussunk, vezess a szobádba, királyom! Ujjongva örülünk veled, emlegessük bornál is jobb szerelmedet, méltán szeretnek téged!

Énekek. 1.5 Jeruzsálem leányai! Én barna vagyok, de szép, olyan, mint Kédár sátrai és mint Salamon szőnyegei.

Énekek. 1.6 Ne nézzétek, hogy milyen barna vagyok, a nap süttött le engem. Anyám fiai haragudtak rám, szőlőt őriztettek velem; a magam szőlőjét nem őriztem.

Énekek. 1.7 Mondd meg nekem te, kit lelkemből szeretek, hol legeltetsz, délben hol delectetsz? Miért keresgélek társaid nyájainál?

Énekek. 1.8 Ha nem tudod, ó asszonyok szépe, indulj el nyájam nyomán, és legeltesd kecskéidet a pásztorok tanyáinál!

Énekek. 1.9 A fáraó kocsjába fogott paripákhoz hasonlítalak, kedvesem!

Énekek. 1.10 Két orcád bájos a láncocskák közt, nyakad a gyöngysorokban.

Énekek. 1.11 Aranyláncokat készítünk neked ezüstgolyócskával.

Énekek. 1.12 Ha a király az asztalnál ül, nárdusom árasztja illatát.

Énekek. 1.13 Mint egy köteg mirha, mely keblemen nyugszik, olyan az én szerelmesem.

Énekek. 1.14 Mint a ciprusfürt Éngedi szőlőiben, olyan az én szerelmesem.

Énekek. 1.15 De szép vagy, kedvesem, de szép vagy!
Szemeid galambok.

Énekek. 1.16 Szép vagy te is, szerelmesem, gyönyörű vagy! Fekvőhelyünk üde zöld.

Énekek. 1.17 Cédrusok házuk gerendái, mennyezete ciprusfa.

Énekek. 2.1 Sárón nárcisza vagyok én, a völgyek lilioma.

Énekek. 2.2 Mint liliom a tövisek közt, olyan kedvesem a lányok közt.

Énekek. 2.3 Mint almafa az erdő fái közt, olyan szerelmesem a legények közt. Árnyékában vágyom ülni, gyümölcse édes ínyemnek.

Énekek. 2.4 Elvitt engem a borozóhelyre, melynek jelvénye a szerelem.

Énekek. 2.5 Erősítsetek aszú szőlővel, üdítsetek fel almával, mert a szerelem betege vagyok!

Én.2.6 Bal karja a fejem alatt, jobbjaival átölel engem.

Énekek. 2.7 Kérve kérlek titeket, Jeruzsálem lányai, a gazellákra és a mező szarvasaira: Ne keltsétek, ne ébresszétek föl a szerelmet, amíg nem akarja!

Énekek. 2.8 Szerelmesem hangját hallom! Jön már, ugrálva a hegyeken, szökdelve a halmokon.

Énekek. 2.9 Mert olyan szerelmesem, mint a gazella, mint a fiatal szarvas. Itt áll már falaink mellett, benéz az ablakon, betekint a rácsozaton.

Énekek. 2.10 Szerelmesem így szólított meg: Kelj föl, kedvesem, szépségem, jöjj már!

Énekek. 2.11 Nézd, vége van a télnek, elmúlt az esőzés, elment.

Énekek. 2.12 Megjelentek a virágok a földön, itt az éneklés ideje, gerlebúgás hangzik földünkön.

Énekek. 2.13 Érleli első gyümölcsét a fügefafa, és a virágzó szőlők illatoznak. Kelj föl, kedvesem, szépségem, jöjj már!

Énekek. 2.14 Galambom, a sziklahasadékban, a magas kőszál rejtekében! Mutasd meg arcodat, hallasd a hangodat, mert kellemes a hangod, és bájos az arcod!

Énekek. 2.15 Fogjátok meg a rókákat, a kölyökrókákat, mert pusztítják szőlőinket, virágzó szőlőinket!

Énekek. 2.16 Szerelmesem enyém, s én az övé vagyok, övé, ki a liliumok közt legeltet.

Énekek. 2.17 Ha hűs szél támad, és megnyúlnak az árnyak, jöjj vissza, szerelmesem, a hegyszakadékokon át, gazellához vagy fiatal szarvashoz hasonlóan!

Énekek. 3.1 Ágyamon éjjelente kerestem őt, akit lelkemből szeretek, kerestem, de nem találtam.

Énekek. 3.2 Fölkelek azért, és bejárom a várost, az utcákat és a tereket; megkeresem, akit lelkemből szeretek! Kerestem, de nem találtam.

Énekek. 3.3 Rám találtak az örök, akik a várost járják. Nem láttatok - kérdeztem -, akit lelkemből szeretek?

Énekek. 3.4 Alig mentem tovább tőlük, máris megtaláltam, akit lelkemből szeretek. Megragadtam, nem is engedem el, míg be nem vezetem anyám házába, szülőmnek szobájába.

Énekek. 3.5 Kérve kérlek titeket, Jeruzsálem lányai, a gazellákra és a mező szarvasaira: Ne keltsétek, ne ébresszétek föl a szerelmet, amíg nem akarja!

Énekek. 3.6 Mi jön ott a pusztá felől, mint valami füstoszlop? Mirha és tömjén illata veszi körül, az illatszerárús sokféle pora.

Énekek. 3.7 Nézd, Salamon gyaloghintója az, hatvan vitéz van körülötte Izráel vitézei közül!

Énekek. 3.8 Mindnyájan kardforgatók, gyakorlott harcosok, mindegyiknek kard van az oldalán, nem rettegnek éjszaka sem.

Énekek. 3.9 Gyaloghintót csináltatott magának Salamon király Libánon fáiból.

Énekek. 3.10 Oszlopait ezüsből csináltatta, támláját aranyból, ülését bíborból, belsejét szeretettel hímezték Jeruzsálem lányai.

Énekek. 3.11 Jertek ki, Sion lányai, nézzétek Salamon királyt a koronával, mellyel megkoronázta anyja nászának napján, szíve örömeinek napján!

Énekek. 4.1 De szép vagy, kedvesem, de szép vagy! Szemeid galambok fátyolod mögött. Hajad olyan, mint egy kecskenyáj, mely Gileád hegyéről hullámszik alá.

Énekek. 4.2 Két fogsorod olyan, mint a megnyírt juhnyáj, mely az úsztatóból jött fel: mindegyiknek van ikerpárja, nincs köztük hiányos.

Énekek. 4.3 Ajkad, mint a karmazsinfonál, és bájos vagy, ha beszélsz; halántékd, mint gránátalmagerezd a fátyolod mögött.

Énekek. 4.4 Nyakad oly karcsú, amilyennek Dávid tornya épült. Ezer kerek pajzs függ rajta, mind vitézek pajzsa.

Énekek. 4.5 Két melled, mint két őzike, mint gazellapár, mely liliomok közt legel.

Énekek. 4.6 Ha hús szél támad, és megnyúlnak az árnyak, elmegyek a mirha-hegyre és a tömjénhalomra.

Énekek. 4.7 Mindened oly szép, kedvesem, semmi hibád sincsen.

Énekek. 4.8 Jöjj hozzám a Libánonról, menyasszonyom, jöjj hozzám a Libánonról! Nézz le az Amáná csúcsáról, a Szenír és a Hermón csúcsáról, az oroslánbarlangoktól, a párducok hegyeiről!

Énekek. 4.9 Megdobogtattad szívemet, húgom, menyasszonyom, megdobogtattad szemed egy pillantásával, nyakdíszed egy láncocskájával.

Énekek. 4.10 Mily szép a szerelmed, húgom, menyasszonyom! Mennyivel jobb szerelmed a bornál, olajod illatosabb minden balzsamnál.

Énekek. 4.11 Színméz csepeg ajkadról, menyasszonyom, méz és tej van a nyelveden, s ruháid illata, mint a Libánon illata!

Énekek. 4.12 Bezárt kert az én húgom, menyasszonyom, bekerített forrás, lepecsételt kút.

Énekek. 4.13 Paradicsomkert nőtt rajtad: gránátalmák édes gyümölcsökkel, ciprusok nárdusokkal,

Énekek. 4.14 nárdus és sáfrány, illatos nád és fahéj, sok tömjénfával, mirha és aloé, sok drága balzsammal;

Énekek. 4.15 kertekben levő kút, élő víz forrása, mely a Libánonról csörgedezik.

Énekek. 4.16 Támadj föl, északi szél, jöjj elő, déli szél, fújj rá kertemre, áradjon illata! Jöjjön el kertjébe szerelmesem, és egye annak édes gyümölcsét!

Énekek. 5.1 Bejöttem kertembe, húgom, menyasszonyom! Szedem mirhámát és balzsamomat, eszem lépes mézemet, színmézemet, iszom boromat és tejemet. Egyetek, igyatok, barátaim, részegedjete meg a szerelemtől!

Énekek. 5.2 Aludtam, de ébren volt szívem. Hallga, szerelmesem kopogtat! - Nyiss ajtót, húgom, kedvesem, galambom, gyönyörűségem! Mert fejem belepte a harmat, fürtjeimet az éjszaka cseppjei.

Énekek. 5.3 - Levettem alsóruhámát, hogyan ölthetném fel? Megmostam lábaimat, hogyan piszkolhatnám be?

Énekek. 5.4 Szerelmesem benyújtotta kezét a résen, és szívem felindult iránta.

Énekek. 5.5 Fölkeltem, hogy ajtót nyissak szerelmesemnek, és kezemről mirha csepegett, ujjaimról mirha folyt a kilincsré.

Énekek. 5.6 Ajtót nyitottam szerelmesemnek, de szerelmesem már megfordult, elment. Lelkem megindult beszédétől, azért kerestem őt, de nem találtam, kiáltottam, de nem válaszolt.

Énekek. 5.7 Rám találtak az örök, akik járják a várost. Megverték, megsebeztek, letépték rólam kendőmet a várfalak őrei.

Énekek. 5.8 Esdekelve kérlek, Jeruzsálem lányai! Ha megtaláljátok szerelmesemet, mondjátok meg neki, hogy a szerelem betege vagyok!

Énekek. 5.9 - Mivel különb szerelmesed a másokénál, ó asszonyok szépe? Mivel különb szerelmesed a másokénál, hogy így esdekelsz hozzánk?

Énekek. 5.10 - Szerelmesem ragyogó és piros, tízezer közül is kitűnik.

Énekek. 5.11 Feje színtiszta arany, hajfürtjei hullámosak és hollófeketék.

Énekek. 5.12 Szemei, mint galambok a folyóvíz mellett, tejben fürödnek, bő víz mellett ülnek.

Énekek. 5.13 Arca, mint a balzsamillatú virágágy, melyben illatos növények nőnek. Ajkai liliomok, melyekről csepegő mirha folyik.

Énekek. 5.14 Kezei aranyhengerek topázzal borítva, dereka elefántcsont-szobor zafírokkal rakva.

Énekek. 5.15 Combjai márványoszlopok színarany talapzaton. Termete olyan, mint a Libánon, pompás, mint a cédrusok.

Énekek. 5.16 Ínye csupa édesség, és rajta minden oly kívánatos. Ilyen a szerelmesem, ilyen a kedvesem, Jeruzsálem lányai!

Énekek. 6.1 Hová ment szerelmesed, asszonyok szépe? Merre indult szerelmesed? Hadd keressük veled együtt!

Énekek. 6.2 Szerelmesem a kertjébe ment, a balzsamillatú virágágyakhoz, hogy gyönyörködjék a kertekben, és liliomokat szedjen.

Énekek. 6.3 Én szerelmesemé vagyok, s szerelmesem az enyém, a liliumokban gyönyörködik ő.

Énekek. 6.4 Szép vagy, kedvesem, mint Tirca városa, gyönyörű, mint Jeruzsálem, ámulatba ejtő, mint zászlóerdő.

Énekek. 6.5 Vedd le rólam szemeidet, mert megzavartak engem! Hajad olyan, mint egy kecskenyáj, mely a Gileádról hullámszik alá.

Énekek. 6.6 Két fogsorod, mint az anyajuhok nyája, mely az úsztatóból jött fel: mindegyiknek van ikerpárja, nincs köztük hiányos.

Énekek. 6.7 Halántéknod, mint egy gránátalmagerezd a fátyolod mögött.

Énekek. 6.8 Királyné van hatvan, másodrangú feleség nyolcvan is, leány meg számtalan.

Énekek. 6.9 De galambom csak egy van, ez a tökéletes, anyjának egyetlen, szülőjének kedvence. Nézik a lányok, s boldognak mondják, dicsérik a királynék és a másodrangú feleségek.

Énekek. 6.10 Ki ez a lány? Úgy ragyog, mint a hajnal, szép, mint a holdsugár, tiszta, mint a fénylő nap, ámulatba ejtő, mint egy zászlóerdő.

Énekek. 6.11 Lementem a diófás kertbe, hogy gyönyörködjem a zsendülő völgyben, s megnézzem, fakad-e a szőlő, virágoznak-e a gránátalmafák?

Énekek. 6.12 Észre sem vettem, amikor Ammínádíbb kocsijába tetted engem.

Énekek. 7.1 Fordulj, fordulj, Szulamit! Fordulj, fordulj, hadd csodáljunk! Mit csodáltok Szulamiton, amikor soraitok közt táncol?!

Énekek. 7.2 Mily szépen lépkedsz saruidban, te fejedelmi lány! Domború csípőid ékszerekhez hasonló, művészi kéz alkotásai.

Énekek. 7.3 Köldököd kerek csésze, melyből nem hiányzik a fűszeres bor. Tested búzahalom liliumokkal szegélyezve.

Énekek. 7.4 Két melled, mint két őzike, mint egy gazellapár.

Énekek. 7.5 Nyakad elefántcsont torony, szemeid hesbóni tavak a batrabbimi kapunál; orrod, mind a Libánon tornya, mely Damaszkusz felé néz.

Énekek. 7.6 Fejed olyan, mint a Karmel, és fejedem a haj, mint a bíbor; egy királyt tartanak fogva fűrtjei.

Énekek. 7.7 Mily szép vagy és mily kedves, gyönyörűsége szerelmem!

Énekek. 7.8 Termeted pálmához hasonló, melleid szőlőfürtökhöz.

Énekek. 7.9 Gondoltam: Felmegyek a pálmafára, megragadom fűrtjeit. Olyanok melleid, mint a szőlőfürtök, leheleted, mint az alma illata.

Énekek. 7.10 Ajkad íze, mint a legjobb boré, mely szerelmesemtől árad felém, álomban is megnedvesíti ajkam.

Énekek. 7.11 Én szerelmesemé vagyok, és ő is utánam vágyódik.

Énekek. 7.12 Jöjj hát, szerelmesem, menjünk ki a mezőre, háljunk a ciprusok közt!

Énekek. 7.13 Menjünk korán a szőlőkbe, nézzük meg, fakad-e a szőlő, kinyílt-e virága, virágoznak-e a gránátalmafák? Ott ajándékozzak meg szerelmemmel.

Énekek. 7.14 A mandragórák illatoznak, ajtónk előtt ott a sok édes gyümölcs, van friss, van aszalt is: szerelmesem, neked tartogattam!

Énekek. 8.1 Bárcsak bátyám lennél, ki anyám mellett szopta! Ha az utcán találkozánk, megcsókolhatnálak, s nem szólánának meg.

Énekek. 8.2 Elvezetnélak, anyám házába vinnélak. Te tanítgatnálak engem, én meg fűszeres borral itatnálak, gránátalmamusttal.

Énekek. 8.3 Bal karja a fejem alatt, jobbjaival átölel engem.

Énekek. 8.4 Kérve kérlek titeket, Jeruzsálem lányai, ne keltsétek, ne ébresszétek fel a szerelmet, amíg nem akarja!

Énekek. 8.5 Ki ez a lány, aki a pusztából jön szerelmesére támaszkodva? Az almafa alatt költöttelek fel, ahol anyád vajúdott veled, ahol vajúdott, és megszült téged.

Énekek. 8.6 Tégy engem, mint pecsétet a szívedre, mint pecsétet a karodra! Bizony, erős a szeretet, mint a halál, legyőzhetetlen a szenvedély, akár a sír. Úgy lobog, mint a lobogó tűz, mint az ÚRnak lángja.

Énekek. 8.7 Sok víz sem tudja eloltani a szeretetet, folyók sem tudják elsodorni. De ha valaki háza minden kincsét kínálná is a szeretetért, csak megvetnék érte.

Énekek. 8.8 Kicsi még a mi húgunk, nincsen neki melle. Mit csináljunk húgunkkal, amikor megkérlik?

Énekek. 8.9 Hogyha kőfal, építünk rá ezüst pártázatot; hogyha pedig ajtó, bedeszkázzuk cédrusfával.

Énekek. 8.10 Kőfal vagyok, melleim, mint a tornyok; de öelötte olyan leszek, mint aki megtalálta boldogságát.

Énekek. 8.11 Szőlője volt Salomonnak Baal-Hámónban, szőlőjét örökre bízta, mindegyikük ezer ezüstöt hozott a termésért.

Énekek. 8.12 A magam szőlőjére magamnak van gondom. Az ezer ezüst legyen a tiéd, Salamon, kétszáz pedig a termés őrzőié.

Énekek. 8.13 Te, kertekben lakó lány! Barátaim a szavadat lesik, hadd halljam én is!

Énekek. 8.14 Siess hozzám, szerelmesem, hasonlóan egy gazellához vagy egy fiatal szarvashoz, a balzsamillatú hegyeken!